

Chanakya Niti

——
शाण्ड्यनीति

——
Document Information

Text title : chANakya nItI

File name : chANakyanItisort.itx

Category : major_works, chANakya, upadesha, subhAShita, subhaashita

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Chanakya [circa 350 B.C.]

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : A manual of ethics/morals

Latest update : October 8,2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 11, 2024

sanskritdocuments.org

याज्ञिक्यनीति

प्रणम्य शिरसा विष्णुं त्रैलोक्याधिपतिं प्रभुम् ।
नानाशास्त्रोद्धृतं वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयम् ॥ ०१-०१
अधीत्येदं यथाशास्त्रं नरो जनाति सत्तमः ।
धर्मोपदेशविष्यातं कार्याकार्यं शुभाशुभम् ॥ ०१-०२
तदलं सम्प्रवक्ष्यामि लोकानां छितकाम्यया ।
येन विज्ञातमात्रेण सर्वज्ञात्वं प्रपद्यते ॥ ०१-०३
मूर्धाशिष्योपदेशेन दृष्टस्त्रीभरणेन च ।
दुःप्पितैः सम्प्रयोगेण पण्डितोऽप्यवसीदति ॥ ०१-०४
दृष्टा भार्या शठं मित्रं भृत्यश्चोत्तरदायकः ।
ससर्पे च गृहे वासो मृत्युरेव न संशयः ॥ ०१-०५
आपदर्थे धनं रक्षेद्दारान् रक्षेद्भनैरपि ।
आत्मानं सततं रक्षेद्दरैरपि धनैरपि ॥ ०१-०६
आपदर्थे धनं रक्षेच्छ्रीमतां कुत आपदः ।
कदाचिन्मेलते लक्ष्मीः सञ्चितोऽपि विनश्यति ॥ ०१-०७
यस्मिन्देशे न सम्मानो न वृत्तिर्न च आन्धवाः ।
न च विधागमोऽप्यस्ति वासं तत्र न कारयेत् ॥ ०१-०८
धनिकः श्रोत्रियो राजा नदी वैद्यस्तु पञ्चमः ।
पञ्च यत्र न विद्यन्ते न तत्र दिवसं वसेत् ॥ ०१-०९
लोकयात्रा भयं लज्जा दाक्षिण्यं त्यागशीलता ।
पञ्च यत्र न विद्यन्ते न दुर्यात्तत्र संस्थितिम् ॥ ०१-१०
जानीयात्प्रेषणे भृत्यान्आन्धवान् व्यसनागमे ।
मित्रं यापत्तिकालेषु भार्या च विभवक्षये ॥ ०१-११
आतुरे व्यसने प्राप्ते दुर्भिक्षे शत्रुसङ्घटे ।
राजद्वारे श्मशाने च यस्तिष्ठति स आन्धवः ॥ ०१-१२
यो ध्रुवाणि परित्यज्य अध्रुवं परिषेवते ।

ध्रुवाणि तस्य नश्यन्ति चाध्रुवं नष्टमेव हि ॥ ०१-१३
 वरयेत्कुलजां प्राज्ञो विरूपामपि कन्यकाम् ।
 रुपशीलां न नीचस्य विवाहः सदृशे कुले ॥ ०१-१४
 नदीनां शस्त्रपाणीनां नभीनां शङ्खगुणैः तथा ।
 विश्वासो नैव कर्तव्यः स्त्रीषु राजकुलेषु च ॥ ०१-१५
 विषादप्यमृतं ग्राह्यममेध्यादपि काञ्चनम् ।
 अमित्रादपि सदृशं बालादपि सुभाषितम् ॥ ०१-१६
 स्त्रीणां द्विगुण आहारो लज्जा यापि यतुर्गुणा ।
 साडसं षड्गुणं चैव कामश्चाष्टगुणः स्मृतः ॥ ०१-१७

अनृतं साडसं माया मूर्धत्वमतिलोभिता ।
 अशौच्यत्वं निर्दयत्वं स्त्रीणां दोषाः स्वभावजाः ॥ ०२-०१
 भोज्यं भोजनशक्तिश्च रतिशक्तिर्वराङ्गना ।
 विभवो दानशक्तिश्च नात्यस्य तपसः क्लमम् ॥ ०२-०२
 यस्य पुत्रो वशीभूतो भार्या छन्दानुगामिनी ।
 विभवे यश्च सन्तुष्टस्तस्य स्वर्गं ह्येव हि ॥ ०२-०३
 ते पुत्रा ये पितुर्भक्ताः स पिता यस्तु पोषकः ।
 तन्मित्रं यत्र विश्वासः सा भार्या यत्र निर्वृतिः ॥ ०२-०४
 परोक्षे कार्यन्तारं प्रत्यक्षे प्रियवादिनम् ।
 वर्जयेत्तादृशं मित्रं विषकुम्भं पयोमुषम् ॥ ०२-०५
 न विश्वसेत्कुमित्रे य मित्रे यापि न विश्वसेत् ।
 कदाचित्पितं मित्रं सर्वं गुह्यं प्रकाशयेत् ॥ ०२-०६
 मनसा चिन्तितं कार्यं वाया नैव प्रकाशयेत् ।
 मन्त्रेण रक्षयेद्दूढं कार्यं यापि नियोजयेत् ॥ ०२-०७
 कष्टं य ऋणं भूर्धत्वं कष्टं य ऋणं यौवनम् ।
 कष्टात्कष्टतरं चैव परगोडनिवासनम् ॥ ०२-०८
 शैले शैले य माण्डिक्यं मौक्तिकं न गजे गजे ।
 साधवो न हि सर्वत्र यन्तं न वने वने ॥ ०२-०९
 पुत्राश्च विविधैः शीलैर्नियोज्याः सततं बुधैः ।
 नीतिज्ञाः शीलसम्पन्ना भवन्ति कुलपूजिताः ॥ ०२-१०
 माता शत्रुः पिता वैरी याभ्यां बाला न पाठिताः ।

सभामध्ये न शोभन्ते ङसमध्ये बडो यथा ॥ ०२-११

लालनाद्बडवो दोषास्ताऽने बडवो गुणाः ।

तस्मात्पुत्रं य शिष्यं य ताऽयेन्न तु लालयेत् ॥ ०२-१२

श्वोकेन वा तदर्धेन तदर्धार्धाक्षरेण वा ।

अबन्ध्यं द्विवसं कुर्याद्दानाध्ययनकर्म्मभिः ॥ ०२-१३

कान्तावियोगः स्वजनापमानं

ऋणस्य शेषं कुनृपस्य सेवा ।

दारिद्र्यभावाद्दिमुष्णं य मित्रं

विनाग्निना पञ्च दहन्ति कायम् ॥ ०२-१४

नदीतीरे य ये वृक्षाः परगडेषु कामिनी ।

मन्त्रहीनाश्च राजानः शीघ्रं नश्यन्त्यसंशयम् ॥ ०२-१५

बलं विद्या य विप्राणां राज्ञां सैन्यं बलं तथा ।

बलं वित्तं य वैश्यानां शूद्राणां पारिचर्यकम् ॥ ०२-१६

निर्धनं पुरुषं वेश्या प्रजा भग्नं नृपं त्यजेत् ।

भगा वीतकलं वृक्षं लुक्त्वा याभ्यागतो गृहम् ॥ ०२-१७

गृहीत्वा दक्षिणां विप्रास्त्यजन्ति यजमानकम् ।

प्राप्तविद्या गुरुं शिष्या दग्धारण्यं मृगास्तथा ॥ ०२-१८

दुराचारी दुरादृष्टिर्दुरावासी य दुर्जनः ।

यन्मैत्री क्रियते पुंभिर्नरः शीघ्रं विनश्यति ॥ ०२-१९

समाने शोभते प्रीतिः राज्ञि सेवा य शोभते ।

वाणिज्यं व्यवहारेषु दिव्या स्त्री शोभते गृहे ॥ ०२-२०

कस्य दोषः कुले नास्ति व्याधिना को न पीडितः ।

व्यसनं केन न प्राप्तं कस्य सौम्यं निरन्तरम् ॥ ०३-०१

आचारः कुलमाप्याति देशमाप्याति भाषणम् ।

सम्भ्रमः स्नेहमाप्याति वपुराप्याति भोजनम् ॥ ०३-०२

सुकुले योजयेत्कन्यां पुत्रं विद्यासु योजयेत् ।

व्यसने योजयेच्छत्रुं मित्रं धर्मज्ञं योजयेत् ॥ ०३-०३

दुर्जनस्य य सर्पस्य वरं सर्पो न दुर्जनः ।

सर्पो दंशति काले तु दुर्जनस्तु पटे पटे ॥ ०३-०४

अेतदर्थं कुलीनानां नृपाः कुर्वन्ति सङ्ग्रहम् ।

आदिमध्यावसानेषु न ते गच्छन्ति विडियाम् ॥ ०३-०५
 प्रलये भिन्नमर्यादा भवन्ति किल सागराः ।
 सागरा भेदमिच्छन्ति प्रलयेऽपि न साधवः ॥ ०३-०६
 भूर्भस्त्वु प्रवर्तव्यः प्रत्यक्षो द्विपदः पशुः ।
 भिद्यते वाक्य-शब्देन अदृशं कष्टकं यथा ॥ ०३-०७
 रुपयौवनसम्पन्ना विशालकुलसम्भवाः ।
 विद्याहीना न शोभन्ते निर्गन्धाः किंशुका यथा ॥ ०३-०८
 कोकिलानां स्वरो रुपं स्त्रीणां रुपं पतिप्रतम् ।
 विद्या रुपं कुरुपाणां क्षमा रुपं तपस्विनाम् ॥ ०३-०९
 त्यजेदकं कुलस्यार्थे ग्रामस्यार्थे कुलं त्यजेत् ।
 ग्रामं जनपदस्यार्थे आत्मार्थे पृथिवीं त्यजेत् ॥ ०३-१०
 उद्योगे नास्ति दारिद्र्यं जपतो नास्ति पातकम् ।
 मौनेन कलहो नास्ति नास्ति जागरिते भयम् ॥ ०३-११
 अतिरुपेण वा सीता अतिगर्वेण रावणः ।
 अतिदानाद्भविर्बद्धो ज्यतिस्वर्त्र वञ्चयेत् ॥ ०३-१२
 को छि त्मारः समर्थानां किं दूरं व्यवसायिनाम् ।
 को विदेशः सुविधानां कः परः प्रियवादिनाम् ॥ ०३-१३
 अकेनापि सुवृक्षेण पुष्पितेन सुगन्धिना ।
 वासितं तद्भनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥ ०३-१४
 अकेन शुष्कवृक्षेण दृश्यमानेन वह्निना ।
 दृश्यते तद्भनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥ ०३-१५
 अकेनापि सुपुत्रेण विद्यायुक्तेन साधुना ।
 आह्लादितं कुलं सर्वं यथा चन्द्रेण शर्वरी ॥ ०३-१६
 किं जातेर्बहुभिः पुत्रैः शोकसन्तापकारकैः ।
 वरमेकः कुलालम्भी यत्र विश्राम्यते कुलम् ॥ ०३-१७
 लालयेत्यञ्चवर्षाणि दशवर्षाणि ताडयेत् ।
 प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रे मित्रवदायरेत् ॥ ०३-१८
 उपसर्गोऽन्यथके य दूर्भिक्षे य भयावले ।
 असाधुजनसम्पर्कं यः पलायेत्स जिवति ॥ ०३-१९
 धर्मार्थकामभोक्षाणां यस्यैकोऽपि न विद्यते ।
 अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ ०३-२०
 भूर्भा यत्र न पूजयन्ते धान्यं यत्र सुसञ्चितम् ।

दाम्पत्ये कलङो नास्ति तत्र श्रीः स्वयमागता ॥ ०३-२१

अयममृतनिधानं नायकोऽप्योषधीनां

अमृतमयशरीरः कान्तियुक्तोऽपि यन्द्रः ।

भवति विगतरश्मिर्माण्डलं प्राप्य भानोः

परसदननिविष्टः को लघुत्वं न याति ॥ ०३-३१ Ed. Sharma

आयुः कर्म य वित्तं य विद्या निधनमेव य ।

पञ्चैतानि हि सृज्यन्ते गर्भस्थस्यैव देहिनः ॥ ०४-०१

साधुभ्यस्ते निवर्तन्ते पुत्रमित्राणि भान्यवाः ।

ये य तैः सल गन्तारस्तद्धर्मात्सुकृतं कुलम् ॥ ०४-०२

दर्शनध्यानसंस्पर्शैर्मत्सी कूर्मा य पक्षिणी ।

शिंशुं पालयते नित्यं तथा सज्जन-संगतिः ॥ ०४-०३

यावत्स्वस्थो ह्ययं देहो यावन्मृत्युश्च दूरतः ।

तावदात्महितं कुर्यात्प्राणान्ते हिं कश्चिच्छति ॥ ०४-०४

कामधेनुगुणा विद्या ह्यकाले झलदायिनी ।

प्रवासे मातृसदृशी विद्या गुप्तं धनं स्मृतम् ॥ ०४-०५

अेकोऽपि गुणवान्पुत्रो निर्गुणेन शतेन हिम् ।

अेकश्चन्द्रस्तमो लन्ति न य ताराः सलस्रशः ॥ ०४-०६

भूर्भुवश्चिरायुर्जातोऽपि तस्माज्जातमृतो वरः ।

मृतः स यावद्दुःभाय यावज्जुव जडो दहेत् ॥ ०४-०७

कुत्रामवासः कुलडीनसेवा

कुलोजनं कोधमुष्णी य भार्या ।

पुत्रश्च भूर्भो विधवा य कन्या

विनाग्निना षट्प्रदलन्ति कायम् ॥ ०४-०८

हिं तथा क्रियते धेन्वा या न दोग्ध्री न गर्भिणी ।

कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् न भक्तिमान् ॥ ०४-०९

संसारतापदग्धानां त्रयो विश्रान्तिहेतवः ।

अपत्यं य कलत्रं य सतां सङ्गतिरेव य ॥ ०४-१०

सङ्ज्जल्यन्ति राजानः सङ्ज्जल्यन्ति पण्डिताः ।

सङ्कलन्त्याः प्रदीयन्ते त्रीण्येतानि सङ्कल्यत् ॥ ०४-११

अेकाकिना तपो द्वाभ्यां पठनं गायनं त्रिभिः ।

यतुर्भिर्गमनं क्षेत्रं पञ्चभिर्बहुभि रणः ॥ ०४-१२
 सा भार्या या शुचिर्दक्षा सा भार्या या पतिप्रता ।
 सा भार्या या पतिप्रीता सा भार्या सत्यवादिनी ॥ ०४-१३
 अपुत्रस्य गृहं शून्यं दिशः शून्यास्त्वभान्धवाः ।
 भूर्भस्य लृट्यं शून्यं सर्वशून्या हरिद्रता ॥ ०४-१४
 अनभ्यासे विषं शास्त्रमञ्जुर्लं भोजनं विषम् ।
 हरिद्रस्य विषं गोष्ठी वृद्धस्य तरुणी विषम् ॥ ०४-१५
 त्यजेद्धर्मं दयाहीनं विधाहीनं गुरुं त्यजेत् ।
 त्यजेत्कोधमुर्षीं भार्यां निःस्नेहान्बान्धवांस्त्यजेत् ॥ ०४-१६
 अध्वा जरा देहवतां पर्वतानां जलं जरा ।
 अमैथुनं जरा स्त्रीणां वस्त्राणामातपो जरा ॥ ०४-१७
 षण्द्रियाणि य संयम्य बहवत्पण्डितो नरः ।
 देशकालबलं ज्ञात्वा सर्वकार्याणि साधयेत् ॥ ०४-१७ Ed. Sharma
 ङः कालः कानि मित्राणि को देशः कौ व्ययागमौ ।
 कश्चाहं का य मे शक्तिरिति चिन्त्यं मुहुर्मुहुः ॥ ०४-१८
 अग्निर्देवो द्विजातीनां मुनीनां लृटि दैवतम् ।
 प्रतिमा स्वल्पबुद्धीनां सर्वत्र समदर्शिनः ॥ ०४-१९

गुरुरग्निर्द्विजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ।
 पतिरेव गुरुः स्त्रीणां सर्वस्थाभ्यागतो गुरुः ॥ ०५-०१
 यथा यतुर्भिः कनकं परीक्ष्यते
 निर्घर्षणश्छेदनतापताडनैः ।
 तथा यतुर्भिः पुरुषः परीक्ष्यते
 त्यागेन शीलेन गुणेन कर्मणा ॥ ०५-०२
 तावद्दृढयेषु भेतव्यं यावद्दृढयमनागतम् ।
 आगतं तु भयं वीक्ष्य प्रहर्तव्यमशङ्कया ॥ ०५-०३
 अेकोदरसमुद्भूता अेकनक्षत्रजातकाः ।
 न भवन्ति समाः शीले यथा बहुरकण्टकाः ॥ ०५-०४
 अन्यायार्जितवित्तपूर्वामुदरं गर्वेण तुङ्गं शिरो
 रे रे जम्बुकं मुच्यं मुच्यं सडसा नीचं सुनिधं वपुः ॥ ०५-०५ Ed. Sharma
 निःस्पृहो नाधिकारी स्थान् नाकामो माण्डनप्रियः ।

नाविद्यः प्रियं ब्रूयात्स्यष्टवक्ता न वज्यकः ॥ ०५-०५
 मूर्खाणां पण्डिता द्वेष्या अधनानां मडाधनाः ।
 परांगना कुलस्त्रीणां सुभगानां च दुर्भगाः ॥ ०५-०६
 आलस्योपगता विद्या परलस्तगतं धनम् ।
 अल्पबीजं उतं क्षेत्रं उतं सैन्यमनायकम् ॥ ०५-०७
 अब्यासाद्धार्यते विद्या कुलं शीलेन धार्यते ।
 गुणोऽज्ञायते त्वार्यः कोपो नेत्रेण गम्यते ॥ ०५-०८
 वित्तेन रक्ष्यते धर्मो विद्या योगेन रक्ष्यते ।
 मृदुना रक्ष्यते भूपः सत्स्त्रिया रक्ष्यते गृहम् ॥ ०५-०९
 अन्यथा वेदशास्त्राणि ज्ञानपाण्डित्यमन्यथा ।
 अन्यथा तत्पदं शान्तं लोकाः क्लिश्यन्ति याङ्मन्यथा ॥ ०५-१०
 दारिद्र्यनाशनं दानं शीलं दुर्गतिनाशनम् ।
 अज्ञाननाशिनी प्रज्ञा भावना भयनाशिनी ॥ ०५-११
 नास्ति कामसमो व्याधिर्नास्ति मोहसमो रिपुः ।
 नास्ति कोपसमो वह्निर्नास्ति ज्ञानात्परं सुभम् ॥ ०५-१२
 जन्ममृत्यू छि यात्येको भुनक्त्येकः शुभाशुभम् ।
 नरकेषु पतत्येक एको याति परां गतिम् ॥ ०५-१३
 तृणं ब्रह्मविदः स्वर्गस्तृणं शूरस्य ज्वितम् ।
 जिताशस्य तृणं नारी निःस्पृहस्य तृणं जगत् ॥ ०५-१४
 विद्या मित्रं प्रवासे च भार्या मित्रं गृहेषु च ।
 व्याधितस्यौषधं मित्रं धर्मो मित्रं मृतस्य च ॥ ०५-१५
 वृथा वृष्टिः समुद्रेषु वृथा तुमस्य भोजनम् ।
 वृथा दानं समर्थस्य वृथा दीपो द्रिवापि च ॥ ०५-१६
 नास्ति मेघसमं तोयं नास्ति यात्मसमं बलम् ।
 नास्ति यक्षुःसमं तेजो नास्ति धान्यसमं प्रियम् ॥ ०५-१७
 अधना धनमिच्छन्ति वायं यैव यतुष्यदाः ।
 मानवाः स्वर्गमिच्छन्ति मोक्षमिच्छन्ति देवताः ॥ ०५-१८
 सत्येन धार्यते पृथ्वी सत्येन तपते रविः ।
 सत्येन वाति वायुश्च सर्वं सत्ये प्रतिष्ठितम् ॥ ०५-१९
 यथा लक्ष्मीश्चलाः प्राणाश्चले ज्वितमन्दिरे ।
 यथायले य संसारे धर्म एको छि निश्चलः ॥ ०५-२०
 नराणां नापितो धूर्तः पक्षिणां यैव वायसः ।

यतुष्पादं शृगालस्तु स्त्रीणां धूर्ता य मालिनी ॥ ०५-२१
जनिता योपनेता य यस्तु विधां प्रयच्छति ।
अन्नदाता भयत्राता पञ्चैते पितरः स्मृताः ॥ ०५-२२
राजपत्नी गुरोः पत्नी मित्रपत्नी तथैव य ।
पत्नीमाता स्वमाता य पञ्चैता मातरः स्मृताः ॥ ०५-२३

श्रुत्वा धर्मं विजानाति श्रुत्वा त्यजति दुर्मतिम् ।
श्रुत्वा ज्ञानमवाप्नोति श्रुत्वा मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ०६-०१
पक्षिणः काकश्चाडालः पशूनां चैव कुक्कुरः ।
मुनीनां पापश्चाडालः सर्वयाडालनिन्दकः ॥ ०६-०२
भस्मना शुद्ध्यते कास्यं ताम्रमम्बेन शुद्ध्यति ।
रजसा शुद्ध्यते नारी नदी वेगेन शुद्ध्यति ॥ ०६-०३
भ्रम-सम्पूज्यते राजा भ्रम-सम्पूज्यते द्विजः ।
भ्रम-सम्पूज्यते योगी स्त्री भ्रम-न्ती विनश्यति ॥ ०६-०४
यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य भान्धवाः ।
यस्यार्थाः स पुमल्लोके यस्यार्थाः स य पण्डितः ॥ ०६-०५
तादृशी जायते बुद्धिर्व्यवसायोऽपि तादृशः ।
सढायास्तादृशा अेव यादृशी भवितव्यता ॥ ०६-०६
कालः पचति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ।
कालः सुभेषु जागर्ति कालो ङि दुरतिक्रमः ॥ ०६-०७
न पश्यति य जन्मान्धः कामान्धो नैव पश्यति ।
मदोन्मत्ता न पश्यन्ति अर्थी दौषं न पश्यति ॥ ०६-०८
स्वयं कर्म करोत्यात्मा स्वयं तद्गलमश्नुते ।
स्वयं भ्रमति संसारे स्वयं तस्माद्भिमुच्यते ॥ ०६-०९
राजा राष्ट्रकृतं पापं राज्ञः पापं पुरोहितः ।
भर्ता य स्त्रीकृतं पापं शिष्यपापं गुरुस्तथा ॥ ०६-१०
ऋणकर्ता पिता शत्रुर्माता य व्यभिचारिणी ।
भार्यां वृषवती शत्रुः पुत्रः शत्रुरपण्डितः ॥ ०६-११
लुब्धमर्थेन गृह्णीयात् स्तब्धमञ्जलिर्कर्मणः ।
मूर्ध्णं छन्दोऽनुवृत्त्या य यथार्थत्वेन पण्डितम् ॥ ०६-१२
वरं न राजयं न कुराजराजयं

वरं न मित्रं न कुमित्रमित्रम् ।
 वरं न शिष्यो न कुशिष्यशिष्यो
 वरं न दार न कुदरदारः ॥ ०६-१३
 कुराजराज्येन कुतः प्रजासुभं
 कुमित्रमित्रेण कुतोऽभिनिर्वृतिः ।
 कुदारदारैश्च कुतो गृहे रतिः
 कुशिष्यशिष्यमध्यापयतः कुतो यशः ॥ ०६-१४
 सिंहादेकं बकादेकं शिक्षेयत्वारि कुक्कुटात् ।
 वायसात्पञ्च शिक्षेय षट्शुनस्त्रीणि गर्दभात् ॥ ०६-१५
 प्रभूतं कार्यमल्पं वा यन्नरः कर्तुमिच्छति ।
 सर्वारम्भेण तत्कार्यं सिंहादेकं प्रयक्षते ॥ ०६-१६
 षट्शुन्याणि य संयम्य रागद्वेषविवर्जितः ।
 समदुःखसुखः शान्तः तत्पुत्रः साधुरुच्यते ॥ ०६-१७
 प्रत्युत्थानं य युद्धं य संविभागं य बन्धुषु ।
 स्वयमाक्रम्य भुक्तं य शिक्षेयत्वारि कुक्कुटात् ॥ ०६-१८
 गूढमैशुनयारित्वं काले काले य सङ्ग्रहम् ।
 अप्रमत्तमविश्वासं पञ्च शिक्षेय वायसात् ॥ ०६-१९
 बह्वाशी स्वल्पसन्तुष्टः सनिद्रो लघुचेतनः ।
 स्वामिभक्तश्च शूरश्च षडेते श्वानतो गुणाः ॥ ०६-२०
 सुश्रान्तोऽपि वडेद्भारं शीतोष्णं न य पश्यति ।
 सन्तुष्टश्चरते नित्यं त्रीणि शिक्षेय गर्दभात् ॥ ०६-२१
 य अेतान्विंशतिगुणानायश्चिच्छति मानवः ।
 कार्यावस्थासु सर्वासु अजेयः स भविष्यति ॥ ०६-२२

अर्थनाशं मनस्तापं गृहे दृश्रितानि य ।
 पञ्चनं चापमानं य मतिमात्रं प्रकाशयेत् ॥ ०७-०१
 धनधान्यप्रयोगेषु विद्यासङ्ग्रहणे तथा ।
 आहारं व्यवहारे य त्यक्तवज्जः सुधी भवेत् ॥ ०७-०२
 सन्तोषामृततृप्तानां यत्सुभं शान्तिरेव य ।
 न य तद्धनलुब्धानामितश्चेतश्च धावताम् ॥ ०७-०३
 सन्तोषस्त्रिषु कर्तव्यः स्वदारे भोजने धने ।

त्रिषु शैव न कर्तव्योऽध्ययने जपदानयोः ॥ ०७-०४
 विप्रयोर्विप्रवद्भ्योश्च दम्पत्योः स्वामिभृत्ययोः ।
 अन्तरेण न गन्तव्यं हलस्य वृषभस्य च ॥ ०७-०५
 पादाभ्यां न स्पृशेदग्निं गुरुं ब्राह्मणामेव च ।
 नैव गां न कुमारीं च न वृद्धं न शिशुं तथा ॥ ०७-०६
 शकटं पञ्चहस्तेन दशहस्तेन वाजिनम् ।
 गजं हस्तसहस्रेण दशत्यागेन दुर्जनम् ॥ ०७-०७
 हस्ती अङ्गुशमात्रेण वाञ्छु हस्तेन ताड्यते ।
 शङ्कुग्री लङ्गुहस्तेन भङ्गुहस्तेन दुर्जनः ॥ ०७-०८
 तुष्यन्ति भोजने विप्रा मयूरा धनगर्जिते ।
 साधवः परसम्पत्तौ भवाः परविपत्तिषु ॥ ०७-०९
 अनुलोमेन बलिनं प्रतिलोमेन दुर्जनम् ।
 आत्मतुल्यबलं शत्रुं विनयेन बलेन वा ॥ ०७-१०
 बाहुवीर्यं बलं राज्ञां ब्राह्मणो ब्राह्मविद्भवी ।
 रुपयौवनमाधुर्यं स्त्रीणां बलमनुत्तमम् ॥ ०७-११
 नात्यन्तं सरलैर्भाव्यं गत्वा पश्य वनस्थलीम् ।
 छिद्यन्ते सरलास्तत्र कुब्जास्तिष्ठन्ति पादपाः ॥ ०७-१२
 यत्रोदकं तत्र वसन्ति हंसा-
 स्तथैव शुष्कं परिवर्जयन्ति ।
 न हंसतुल्येन नरेण भाव्यं
 पुनस्त्यजन्तः पुनराश्रयन्ते ॥ ०७-१३
 उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हि रक्षाणाम् ।
 तडागोदरसंस्थानां परीवालं ध्रुवाभ्रसाम् ॥ ०७-१४
 यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य भान्धवाः ।
 यस्यार्थाः स पुमाँल्लोके यस्यार्थाः स य पण्डितः ॥ ०७-१५
 स्वर्गस्थितानामिह ज्वलोकै
 यत्वारि विह्वानि वसन्ति दैते ।
 दानप्रसंगो मधुरा य वाणी
 देवार्थनं ब्राह्मणार्तर्षणं च ॥ ०७-१६
 अत्यन्तकोपः कटुका य वाणी
 दरिद्रता य स्वजनेषु वैरम् ।
 नीयप्रसंगः कुलडीनसेवा

ચિહ્નાનિ દેહે નરકસ્થિતાનામ્ ॥ ૦૭-૧૭
 ગમ્યતે યદિ મૃગેન્દ્રમન્દિરં
 લભ્યતે કરિકપાલમૌક્તિકમ્ ।
 જમ્બુકાલયગતે ચ પ્રાપ્યતે
 વત્સપુચ્છપ્પરચર્મખાણ્ડનમ્ ॥ ૦૭-૧૮
 શુનઃ પુચ્છમિવ વ્યર્થ જીવિતં વિદ્યયા વિના ।
 ન ગુહ્યગોપને શક્તં ન ચ દંશનિવારણે ॥ ૦૭-૧૯
 વાયાં શૌચં ચ મનસઃ શૌચમિન્દ્રિયનિગ્રહઃ ।
 સર્વભૂતદયાશૌચમેતચ્છૌચં પરાર્થિનામ્ ॥ ૦૭-૨૦
 પુષ્પે ગન્ધં તિલે તૈલં કાષ્ઠેડગ્નિં પચસિ ઘૃતમ્ ।
 ઇક્ષૌ ગુડં તથા દેહે પશ્યાત્માનં વિવેકતઃ ॥ ૦૭-૨૧

અધમા ધનમિચ્છન્તિ ધનમાનો ચ મધ્યમાઃ ।
 ઉત્તમા માનમિચ્છન્તિ માનો હિ મહતાં ધનમ્ ॥ ૦૮-૦૧
 ઇક્ષુરાપઃ પયો મૂલં તામ્બૂલં કૃલમૌષધમ્ ।
 ભક્ષયિત્વાપિ કર્તવ્યાઃ સ્નાનદાનાદિકાઃ ક્રિયાઃ ॥ ૦૮-૦૨
 દીપો ભક્ષયતે ધ્વાન્તં કજ્જલં ચ પ્રસૂયતે ।
 યદન્નં ભક્ષયતે નિત્યં જાયતે તાદૃશી પ્રજા ॥ ૦૮-૦૩
 વિત્તં દેહિ ગુણાન્વિતેષુ મતિમન્નાન્યત્ર દેહિ ક્વચિત્
 પ્રાપ્તં વારિનિઘેર્જલં ધનમુખે માધુર્યયુક્તં સદા ।
 જીવાન્સ્થાવરજંગમાંશ્ચ સકલાન્સંજીવ્ય ભૂમાણ્ડલં
 ભૂયઃ પશ્ય તદેવ કોટિગુણિતં ગચ્છન્તમમ્ભોનિધિમ્ ॥ ૦૮-૦૪
 ચાણ્ડાલાનાં સહસ્રૈશ્ચ સૂરિભિસ્તત્ત્વદર્શિભિઃ ।
 એકો હિ યવનઃ પ્રોક્તો ન નીચો યવનાત્પરઃ ॥ ૦૮-૦૫
 તૈલાભ્યઙ્ગે ચિતાધૂમે મૈથુને ક્ષૌરકર્મણિ ।
 તાવદ્ભવતિ ચાણ્ડાલો યાવત્સ્નાનં ન ચાચરેત્ ॥ ૦૮-૦૬
 અજીર્ણં ભેષજં વારિ જીર્ણં વારિ બલપ્રદમ્ ।
 ભોજને ચામૃતં વારિ ભોજનાન્તે વિષાપહમ્ ॥ ૦૮-૦૭
 હતં જ્ઞાનં ક્રિયાહીનં હતશ્ચાજ્ઞાનતો નરઃ ।
 હતં નિર્ણાયકં સૈન્યં સ્ત્રિયો નષ્ટા હ્યભર્તૃકાઃ ॥ ૦૮-૦૮
 વૃદ્ધકાલે મૃતા ભાર્યા બન્ધુહસ્તગતં ધનમ્ ।

भोजनं य पराधीनं तिस्रः पुंसां विऽम्भनाः ॥ ०८-०८
 नाग्निडोत्रं विना वेधा न य दानं विना क्रिया ।
 न भावेन विना सिद्धिस्तस्माद्भावो हि कारणम् ॥ ०८-१०
 न देवो विद्यते काष्ठे न पाषाणे न मृगमये ।
 भावे हि विद्यते देवस्तस्माद्भावो हि कारणम् ॥ ०८-११
 काष्ठपाषाणधातूनां कृत्वा भावेन सेवनम् ।
 श्रद्धया य तथा सिद्धिस्तस्य विष्णुप्रसादतः ॥ ०८-१२
 शान्तितुल्यं तपो नास्ति न सन्तोषात्परं सुभम् ।
 न तृष्णायाः परो व्याधिर्न य धर्मो दयापरः ॥ ०८-१३ (दयासमः)
 ङोधो वैवस्वतो राजा तृष्णा वैतरणी नदी ।
 विधा कामदुधा देनुः सन्तोषो नन्दनं वनम् ॥ ०८-१४
 गुणो भूषयते रूपं शीलं भूषयते कुलम् ।
 सिधिर्भूषयते विधां भोगो भूषयेते धनम् ॥ ०८-१५
 निर्गुणस्य उत्तं रूपं दुःशीलस्य उत्तं कुलम् ।
 असिद्धस्य उत्ता विधा ज्यभोगेन उत्तं धनम् ॥ ०८-१६
 शुद्धं भूमिगतं तोयं शुद्धा नारी पतिप्रता ।
 शुचिः क्षेमकरो राजा सन्तोषो ब्राह्मणः शुचिः ॥ ०८-१७
 असन्तुष्टा द्विजा नष्टाः सन्तुष्टाश्च महीभृतः ।
 सलज्जा गणिका नष्टा निर्लज्जाश्च कुलाङ्गना ॥ ०८-१८
 किं कुलेन विशालेन विधाडीनेन देहिनाम् ।
 दृष्टुलं यापि विदुषो देवैरपि स पूजयते ॥ ०८-१९
 विद्वान्प्रशस्यते लोके विद्वान् सर्वत्र पूजयते ।
 विद्यया लभते सर्वं विधा सर्वत्र पूजयते ॥ ०८-२०
 ऋणकर्ता पिता शत्रुर्माता य व्यभियारिणी ।
 भार्या रूपवती शत्रुः पुत्रः शत्रुरपण्डितः ॥ ०८-२१
 मांसभक्ष्यैः सुरापानैर्मुषैश्चाक्षरवर्जितैः ।
 पशुभिः पुरुषाकारैर्भारकात्ता हि मेदिनी ॥ ०८-२२
 अन्नडीनो दडेद्राष्ट्रं मन्त्रडीनश्च ऋत्विजः ।
 यजमानं दानडीनो नास्ति यज्ञसमो रिपुः ॥ ०८-२३

मुक्तिमिच्छसि येत्तात विषयान्विषवत्त्यज ।

क्षमार्जवदयाशौचं सत्यं पीयूषवत्पिब ॥ ०८-०१

परस्परस्य मर्माणि ये भाषन्ते नराधमाः ।

त एव विलयं यान्ति वल्मीकोदरसर्पवत् ॥ ०८-०२

गन्धः सुवर्णो कृत्वमिक्षुदण्डे

नाकरि पुष्पं फलु चन्दनस्य ।

विद्वान्धनाढ्यश्च नृपश्चिरायुः

धातुः पुरा कोऽपि न बुद्धिदोऽभूत् ॥ ०८-०३

सर्वौषधीनाममृता प्रधाना

सर्वेषु सौष्येष्वशनं प्रधानम् ।

सर्वेन्द्रियाणां नयनं प्रधानं

सर्वेषु गात्रेषु शिरः प्रधानम् ॥ ०८-०४

दूतो न सञ्चरति धे न यलेभ्य वार्ता

पूर्वं न जल्पितमिदं न य सङ्गमोऽस्ति ।

व्योम्नि स्थितं रविशाशिग्रहणं प्रशस्तं

जानाति यो द्विजवरः स कथं न विद्वान् ॥ ०८-०५

विद्यार्थी सेवकः पान्थः क्षुधार्ता भयकातरः ।

भाण्डारी प्रतिडारी य सप्त सुमान्प्रबोधयेत् ॥ ०८-०६

अलिं नृपं य शार्दूलं वृद्धं य बालकं तथा ।

परश्चानं य भूर्ध्वं य सप्त सुमान्प्रबोधयेत् ॥ ०८-०७

अर्धाधीताश्च यैर्वेदास्तथा शूद्रान्प्रबोधनाः ।

ते द्विजाः किं करिष्यन्ति निर्विषा एव पन्नगाः ॥ ०८-०८

यस्मिन्नुष्टे भयं नास्ति तुष्टे नैव धनागमः ।

निग्रहोऽनुग्रहो नास्ति स रुष्टः किं करिष्यति ॥ ०८-०९

निर्विषेऽपि सर्पेण कर्तव्या मडती कृष्णा ।

विषमस्तु न याप्यस्तु घटाटोपो भयङ्करः ॥ ०८-१०

प्रातर्द्यूतप्रसङ्गेन मध्याह्ने स्त्रीप्रसङ्गतः ।

रात्रौ यौरप्रसङ्गेन कालो गच्छन्ति धीमताम् ॥ ०८-११

स्वदस्तग्रथिता माला स्वदस्तघृष्टचन्दनम् ।

स्वदस्तलिपितं स्तोत्रं शकस्यापि श्रियं हरेत् ॥ ०८-१२

धक्षुदण्डास्तिलाः शूद्राः कान्ता उभे य मेदिनी ।

चन्दनं दधि ताम्बूलं मर्दनं गुणवर्धनम् ॥ ०८-१३

दण्ड्यमानाः सुतीव्रेण नीयाः परयशोऽग्निना

अशक्तास्तत्पदं गन्तुं ततो निन्दां प्रकुर्वते ।
 दरिद्रता धीरतया विराजतेकुवस्त्रता शुभ्रतया विराजते
 कदन्नता योष्यतया विराजते कुरुपता शीलतया विराजते ॥ ०६-१४

धनडीनो न डीनश्च धनिकः स सुनिश्चयः ।
 विद्यारत्नेन डीनो यः स डीनः सर्ववस्तुषु ॥ १०-०१
 दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं पिभेज्जलम् ।
 शास्त्रपूतं वदेद्भाष्यः मनःपूतं समाचरेत् ॥ १०-०२
 सुभार्थी येत्यजेद्विधां विद्यार्थी येत्यजेत्सुभम् ।
 सुभार्थिनः कुतो विद्या सुभं विद्यार्थिनः कुतः ॥ १०-०३
 कवयः किं न पश्यन्ति किं न भक्षन्ति वायसाः ।
 मधपाः किं न जल्पन्ति किं न कुर्वन्ति योषितः ॥ १०-०४
 रङ्गं करोति राजानं राजानं रङ्गमेव य ।
 धनिनं निर्धनं यैव निर्धनं धनिनं विधिः ॥ १०-०५
 लुब्धानां यायकः शत्रुर्मूर्धानां ङोघको रिपुः ।
 ङारस्त्रीणां पतिः शत्रुश्चौराणां यन्द्रमा रिपुः ॥ १०-०६
 येषां न विद्या न तपो न दानं
 ज्ञानं न शीलानं न गुणो न धर्मः ।
 ते मर्त्यलोके भुवि भारभूता
 मनुष्यरूपेण भृगाश्चरन्ति ॥ १०-०७
 अन्तःसारविडीनानामुपदेशो न जायते ।
 मलयार्यलसंसर्गात्त वेणुश्चन्दनायते ॥ १०-०८
 यस्य नास्ति स्वयं प्रज्ञा शास्त्रं तस्य करोति किम् ।
 लोचनार्यां विडीनस्य दर्पणः किं करिष्यति ॥ १०-०९
 दुर्जनं सज्जनं कर्तुमुपायो नहि भूतले ।
 अपानं शातधा धौतं न श्रेष्ठमिन्द्रियं भवेत् ॥ १०-१०
 आमद्रेषाद्भवेन्मृत्युः परद्रेषाद्भुवनक्षयः ।
 राजद्रेषाद्भवेन्नाशो ब्रह्मद्रेषात्कुलक्षयः ॥ १०-११
 वरं वनं व्याघ्रगजेन्द्रसेवितं
 द्रुमालयं पत्रकृलाभ्युसेवनम् ।
 तृणेषु शय्या शतशृण्ववल्कलं

न बन्धुमध्ये धनडीनञ्जवनम् ॥ १०-१२
 विप्रो वृक्षस्तस्य मूलं य सन्ध्या
 वेदः शाष्वा धर्मकर्माणि पत्रम् ।
 तस्मान्मूलं यत्नतो रक्षाणीयं
 छिन्ने मूले नैव शाष्वा न पत्रम् ॥ १०-१३
 माता य कमला देवी पिता देवो जनार्दनः ।
 बान्धवा विष्णुभक्ताश्च स्वदेशो भुवनत्रयम् ॥ १०-१४
 अेकवृक्षसमारुढा नानावर्णा विडङ्गमाः ।
 प्रभाते द्दिक्षु दशसु यान्ति का तत्र वेदना ॥ १०-१५
 बुद्धिर्यस्य बलं तस्य निर्बुद्धेश्च कुतो बलम् ।
 वने सिंघो यदोन्मत्तः मशकेन निपातितः ॥ १०-१६
 का चिन्ता मम ज्ञवने यदि उरिर्विश्वम्भरो गीयते
 नो येदर्भकञ्जवनाय जननीस्तन्यं कथं निर्भमे ।
 छत्यालोच्य मुहुर्मुहुर्द्युपते लक्ष्मीपते केवलं
 त्वत्पादाभ्युज्जसेवनेन सततं कालो मया नीयते ॥ १०-१७
 गीर्वाणवाणीषु विशिष्टबुद्धि-
 स्तथापि भाषान्तरलोषुपोऽडम् ।
 यथा सुधायाममरेषु सत्यां
 स्वर्गाङ्गानामधरासवे रुचिः ॥ १०-१८
 अत्राद्दशगुणं पिष्टं पिष्टाद्दशगुणं पयः ।
 पयसोऽष्टगुणं मांसां मांसाद्दशगुणं घृतम् ॥ १०-१९
 शोकेन रोगा वर्धन्ते पयसा वर्धते तनुः ।
 घृतेन वर्धते वीर्यं मांसाभ्यां प्रवर्धते ॥ १०-२०

दातृत्वं प्रियवक्तृत्वं धीरत्वमुचितज्ञता ।
 अब्यासेन न लभ्यन्ते यत्वारः सड्जा गुणाः ॥ ११-०१
 आत्मवर्गं परित्यज्य परवर्गं समाश्रयेत् ।
 स्वयमेव लयं याति यथा राजान्यधर्मतः ॥ ११-०२
 उस्ती स्थूलतनुः स याङ्कुशवशः किं उस्तिमात्रोऽङ्कुशो
 दीपे प्रज्वलिते प्रणश्यति तमः किं दीपमात्रं तमः ।
 वज्रेणापि उताः पतन्ति गिरयः किं वज्रमात्रं नगा-

स्तेजो यस्य विराजते स बलवान्स्थूलेषु ङः प्रत्ययः ॥ ११-०३
 कलौ दशसदस्माणि हरिस्त्यजति मेदिनीम् ।
 तदर्धं जाल्वीतोयं तदर्धं ग्रामदेवताः ॥ ११-०४
 गृडासक्तस्य नो विधा नो दया मांसभोजिनः ।
 द्रव्यलुब्धस्य नो सत्यं स्त्रैशस्य न पवित्रता ॥ ११-०५
 न दुर्जनः साधुदशामुपैति
 बडुप्रकारैरपि शिक्ष्यमाणः ।
 आमूलसिक्तः पयसा धृतेन
 न निम्बवृक्षो मधुरत्वमेति ॥ ११-०६
 अन्तर्गतमलो दृष्टस्तीर्थस्नानशतैरपि ।
 न शुध्यति यथा भाण्डं सुराया दालितं य सत् ॥ ११-०७
 न वेत्ति यो यस्य गुणप्रकर्षं
 स तं सदा निन्दति नात्र चित्रम् ।
 यथा किराती करिकुम्भलब्धां
 मुक्तां परित्यज्य बिभर्ति गुञ्जाम् ॥ ११-०८
 ये तु संवत्सरं पूर्णं नित्यं मौनेन भुञ्जते ।
 युगकोटिसदस्रं तैः स्वर्गलोके मडीयते ॥ ११-०९
 कामकोधौ तथा लोभं स्वादुशृङ्गारकौतुके ।
 अतिनिद्रातिसेवे च विद्यार्थी ङ्यष्ट वर्जयेत् ॥ ११-१०
 अकृष्टकलमूलानि वनवासरतिः सदा ।
 कुरुतेऽडरुः श्राद्धमृषिर्विप्रः स उच्यते ॥ ११-११
 ओकाडारेण सन्तुष्टः षट्कर्मनिरतः सदा ।
 ऋतुकालाभिगामी य स विप्रो द्विज उच्यते ॥ ११-१२
 लौकिके कर्मणि रतः पशूनां परिपालकः ।
 वाणिज्यकृषिकर्मा यः स विप्रो वैश्य उच्यते ॥ ११-१३
 वाक्षादितैलनीलीनां कौसुम्भमधुसर्पिषाम् ।
 विक्रेता मधमांसानां स विप्रः शूद्र उच्यते ॥ ११-१४
 परकार्यविहन्ता य दाम्भिकः स्वार्थसाधकः ।
 छली द्वेषी मृदुः कूरो विप्रो मार्जार उच्यते ॥ ११-१५
 वापीकूपतडागानामारामसुरवेशमनाम् ।
 उच्छेदने निराशङ्कः स विप्रो भ्लेश्य उच्यते ॥ ११-१६
 देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं परदाराभिमर्शनम् ।

निर्वाहः सर्वभूतेषु विप्रश्चाद्दाल उच्यते ॥ ११-१७
 द्येयं भोज्यधनं धनं सुकृतिभिर्नो सञ्चयस्तस्य वै
 श्रीकर्णस्य लेशश्च विक्रमपतेरथापि कीर्तिः स्थिता ।
 अस्माकं मधुदानभोगरहितं नाथं चिरात्सञ्चितं
 निर्वाणामिति नैजपाद्युगलं धर्षन्त्यहो भक्षिकाः ॥ ११-१८

सानन्दं सदनं सुतास्तु सुधियः कान्ता प्रियालापिनी
 धृष्ट्यापूर्तिधनं स्वयोषिति रतिः स्वाज्ञापराः सेवकाः ।
 आतिथ्यं शिवपूजनं प्रतिदिनं मिष्टान्नपानं गृहे
 साधोः संगमुपासते य सततं धन्यो गृहस्थाश्रमः ॥ १२-०१
 आर्तेषु विप्रेषु दयान्वितश्च
 यच्छ्रद्धया स्वल्पमुपैति दानम् ।
 अनन्तपारमुपैति राजन्
 यद्दीयते तन्न लभेद्द्विजैर्भ्यः ॥ १२-०२
 दाक्षिण्यं स्वजने दया परजने शाठ्यं सदा दुर्जने
 प्रीतिः साधुजने स्मयः भलजने विद्वज्जने यार्जवम् ।
 शौर्यं शत्रुजने क्षमा गुरुजने नारीजने धूर्तता
 धृत्यं ये पुरुषा कलासु कुशलास्तेष्वेव लोकस्थितिः ॥ १२-०३
 उस्तौ दानविवर्जितौ श्रुतिपुटौ सारस्वतद्रोहिणौ
 नेत्रे साधुविलोकनेन रडिते पादौ न तीर्थं गतौ ।
 अन्यायार्जितवित्तपूर्वमुदरं गर्वेण तुङ्गं शिरो
 रे रे जम्बुक मुञ्च मुञ्च सडसा नीयं सुनिन्दं वपुः ॥ १२-०४
 येषां श्रीमद्यशोदासुतपदकमले नास्ति लक्तिर्नराणां
 येषामाभीरकन्याप्रियगुणकथने नानुरक्ता रसज्ञा ।
 येषां श्रीकृष्णश्लीलावलितरसकथासादरौ नैव कर्णौ
 धिक् तान् धिक् तान् धिगेतान् कथयति सततं कीर्तनस्थो मृदंगः ॥ १२-०५
 पत्रं नैव यदा करीलविटपे दोषो वसन्तस्य किं
 नो लूकोऽप्यवलोकते यदि द्रिवा सूर्यस्य किं दूषणम् ।
 वर्षा नैव पतन्ति यातकमुषे मेघस्य किं दूषणं
 यत्पूर्वं विधिना ललाटलिपितं तन्मार्जितुं कः क्षमः ॥ १२-०६
 सत्सङ्गाद्भवति हि साधुना भवानां

साधूनां न हि भलसंगतः भलत्वम् ।
आमोहं कुसुमभवं मृदेव धत्ते
मृद्मन्धं नहि कुसुमानि धारयन्ति ॥ १२-०७
साधूनां दर्शनं पुण्यं तीर्थभूता हि साधवः ।
कालेन क्लृते तीर्थं सद्यः साधुसमागमः ॥ १२-०८
विप्रास्मिन्नगरे मडाकथय कस्तालद्रुमाणां गणः
को दाता रजको ददाति वसनं प्रातर्गृहीत्वा निशि ।
को दक्षः परवित्तदारुणो सर्वोऽपि दक्षो जनः
कस्माज्जुवसि हे सभे विषकृमिन्यायेन जुवाभ्युदम् ॥ १२-०९
न विप्रपादोदककर्ममाणि
न वेदशास्त्रध्वनिगर्जितानि ।
स्वाहास्वधाकारविवर्जितानि
श्मशानतुल्यानि गृहाणि तानि ॥ १२-१०
सत्यं माता पिता ज्ञानं धर्मो भ्राता दया सभा ।
शान्तिः पत्नी क्षमा पुत्रः षडेते मम भान्धवाः ॥ १२-११
अनित्यानि शरीराणि विभवो नैव शाश्वतः ।
नित्यं संनिहितो मृत्युः कर्तव्यो धर्मसङ्ग्रहः ॥ १२-१२
निमन्त्रोत्सवा विप्रा गावो नवतृणोत्सवाः ।
पत्युत्साडयुता भार्या अहं कृष्णायरणोत्सवः ॥ १२-१३
मातृवत्परदारेषु परद्रव्येषु लोष्ट्रवत् ।
आत्मवत्सर्वभूतेषु यः पश्यति स पण्डितः ॥ १२-१४
धर्मं तत्परता मुपे मधुरता दाने समुत्साहता
मित्रेऽवग्यकता गुरौ विनयता चित्तेऽतिमभीरता ।
आचार्ये शुचिता गुणे रसिकता शास्त्रेषु विज्ञानता
रूपे सुन्दरता शिवे भजनता त्वय्यस्ति भो राघव ॥ १२-१५
काष्ठं कल्पतरुः सुमेरुरथलश्चिन्तामणिः प्रस्तरः
सूर्यस्तीव्रकरः शशी क्षयकरः क्षारो हि वारां निधिः ।
कामो नष्टतनुर्वलिर्दितिसुतो नित्यं पशुः कामगौ-
नैतांस्ते तुलयामि भो रघुपते कस्योपमा दीयते ॥ १२-१६
विद्या मित्रं प्रवासे च भार्या मित्रं गृहेषु च ।
व्याधितस्थौषधं मित्रं धर्मो मित्रं मृतस्य च ॥ १२-१७
विनयं राजपुत्रेभ्यः पण्डितेभ्यः सुभाषितम् ।

अनृतं धूतकारेभ्यः स्त्रीभ्यः शिक्षेत कैतवम् ॥ १२-१८
 अनालोक्ष्य व्ययं कर्ता अनाथः कलङ्प्रियः ।
 आतुरः सर्वक्षेत्रेषु नरः शीघ्रं विनश्यति ॥ १२-१९
 नाडारं चिन्तयेत्प्राज्ञो धर्ममेकं हि चिन्तयेत् ।
 आडारो हि मनुष्याणां जन्मना सङ्ग्राहते ॥ १२-२०
 धनधान्यप्रयोगेषु विद्यासङ्ग्राहणे तथा ।
 आडारे व्यवहारे यं त्यक्तवज्जः सुभी भवेत् ॥ १२-२१
 जलभिन्दुनिपातेन क्रमशः पूर्यते घटः ।
 स लेतुः सर्वविद्यानां धर्मस्य यं धनस्य च ॥ १२-२२
 वयसः परिणामेऽपि यः भलः भल एव सः ।
 साम्यकवमपि माधुर्यं नोपयातीन्द्रवारुणम् ॥ १२-२३

मुदूर्तमपि ज्ञुवेय्य नरः शुक्लेन कर्मणा ।
 न कल्पमपि कष्टेन लोकद्वयविरोधिना ॥ १३-०१
 गते शोको न कर्तव्यो भविष्यं नैव चिन्तयेत् ।
 वर्तमानेन कालेन वर्तयन्ति विद्यक्षाणाः ॥ १३-०२
 स्वभावेन हि तुष्यन्ति देवाः सत्पुरुषाः पिता ।
 ज्ञातयः स्नानपानाभ्यां वाङ्मयदानेन परिऽताः ॥ १३-०३
 आयुः कर्म यं वित्तं यं विद्या निधनमेव यं ।
 पञ्चैतानि हि सृज्यन्ते गर्भस्थस्यैव देहिनः ॥ १३-०४ (4.1)
 अडो भत विचित्राणि यरितानि मडात्मनाम् ।
 लक्ष्मीं तृणाय मन्यन्ते तद्भावेण नमन्ति यं ॥ १३-०५
 यस्य स्नेहो भयं तस्य स्नेहो दुःखस्य भाजनम् ।
 स्नेहमूलानि दुःभानि तानि त्यक्त्वा वसेत् सुभम् ॥ १३-०६
 अनागतविधाता यं प्रत्युत्पन्नमतिस्तथा ।
 द्वावेतौ सुभमेधेते यद्भविष्यो विनश्यति ॥ १३-०७
 राज्ञि धर्मिणि धर्मिष्ठः पापे पापाः समे समाः ।
 राजानमनुवर्तन्ते यथा राजा तथा प्रजाः ॥ १३-०८
 ज्ञुवन्तं मृतवन्मन्ये देहिनं धर्मवर्जितम् ।
 मृतो धर्मेण संयुक्तो दीर्घज्ञुवी न संशयः ॥ १३-०९
 धर्मार्थकाममोक्षाणां यस्यैकोऽपि न विद्यते ।

अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ १३-१०
 बन्धाय विषयासङ्गो मुक्त्यै निर्विषयं मनः ।
 मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ॥ १३-१२
 देहाभिमाने गलितं ज्ञानेन परमात्मनि ।
 यत्र यत्र मनो याति तत्र तत्र समाधयः ॥ १३-१३
 षष्ठितं मनसः सर्वं कस्य सम्पद्यते सुभम् ।
 दैवायत्तं यतः सर्वं तस्मात्सन्तोषमाश्रयेत् ॥ १३-१४
 यथा धेनुसङ्घेषु वत्सो गच्छति मातरम् ।
 तथा यस्य कृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति ॥ १३-१५
 अनवस्थितकार्यस्य न जने न वने सुभम् ।
 जनो दडति संसर्गाद्भ्रमं संगविवर्जनात् ॥ १३-१६
 भनित्वा हि भनित्रेण भूतले वारि विन्दति ।
 तथा गुरुगतां विधां शुश्रूषुरधिगच्छति ॥ १३-१७
 कर्मायत्तं ह्यलं पुंसां बुद्धिः कर्मानुसारिणी ।
 तथापि सुधियश्चार्या सुविचार्यैव कुर्वते ॥ १३-१८
 सन्तोषस्त्रिषु कर्तव्यः स्वदारे भोजने धने ।
 त्रिषु यैव न कर्तव्योऽध्ययने जपदानयोः ॥ १३-१९
 अेकाक्षरप्रदातारं यो गुरुं नाभिवन्दते ।
 श्वानयोनिशतं गत्वा याएडावेष्यमिजायते ॥ १३-२०
 युगान्ते प्रथलेन्भेरुः कल्पान्ते सप्त सागराः ।
 साधवः प्रतिपन्नार्थान्न यलन्ति कदाचन ॥ १३-२१

पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि जलमन्नं सुभाषितम् ।
 भूद्वैः पाषाणाम्पडेषु रत्नसंज्ञा विधीयते ॥ १४-०१
 आत्मापराधवृक्षस्य हृलान्येतानि देहिनाम् ।
 दारिद्र्यदुःखरोगाणि बन्धनव्यसनानि च ॥ १४-०२
 पुनर्वित्तं पुनर्मित्रं पुनर्भार्या पुनर्मडी ।
 अेतत्सर्वं पुनर्लभ्यं न शरीरं पुनः पुनः ॥ १४-०३
 बडूनां यैव सत्वानां समवायो रिपुञ्जयः ।
 वर्षाधाराधरो मेघस्तृणैरपि निवार्यते ॥ १४-०४
 जले तैलं भले गुड्यं पात्रे दानं मनागपि ।

प्राज्ञे शास्त्रं स्वयं याति विस्तारं वस्तुशक्तितः ॥ १४-०५
 धर्माभ्याने श्मशाने य रोगिणां या मतिर्भवित् ।
 सा सर्वद्वैव तिष्ठेथ्येत्की न मुख्येत बन्धनात् ॥ १४-०६
 उत्पन्नपश्चात्तापस्य बुद्धिर्भवति यादृशी ।
 तादृशी यद्वि पूर्वं स्यात्कस्य न स्यान्मोदयः ॥ १४-०७
 दाने तपसि शौर्ये वा विज्ञाने विनये नये ।
 विस्मयो नडि कर्तव्यो बहुरत्रा वसुधरा ॥ १४-०८
 दूरस्थोऽपि न दूरस्थो यो यस्य मनसि स्थितः ।
 यो यस्य हृदये नास्ति समीपस्थोऽपि दूरतः ॥ १४-०९
 यस्माद्य प्रियमिच्छेत्तु तस्य भूयात्सदा प्रियम् ।
 व्याधो मृगवधं कर्तुं गीतं गायति सुस्वरम् ॥ १४-१०
 अत्यासन्ना विनाशाय दूरस्था न ह्यप्रदा ।
 सेव्यतां मध्यभावेन राजा वह्निर्गुरुः स्त्रियः ॥ १४-११
 अग्निरापः स्त्रियो मूर्खाः सर्पा राजकुलानि य ।
 नित्यं यत्नेन सेव्यानि सधः प्राण्डराणि षट् ॥ १४-१२
 स ज्वति गुणा यस्य यस्य धर्मः स ज्वति ।
 गुणधर्मविहीनस्य ज्वितं निष्प्रयोजनम् ॥ १४-१३
 यदीच्छसि वशीकर्तुं जगद्वेकेन कर्मणा ।
 पुरा पच्यदशास्येभ्यो गां यरन्ती निवारय ॥ १४-१४
 प्रस्तावसदृशं वाक्यं प्रभावसदृशं प्रियम् ।
 आत्मशक्तिसमं कोपं यो जानाति स पण्डितः ॥ १४-१५
 ओक एव पदार्थस्तु त्रिधा भवति वीक्षितः ।
 कुण्डलं कामिनी मांसं योगिभिः कामिभिः श्वभिः ॥ १४-१६
 सुसिद्धमौषधं धर्मं गृहस्थिद्रं य मैथुनम् ।
 कुम्भुक्तं कुश्रुतं यैव मतिमान्न प्रकाशयेत् ॥ १४-१७
 तावन्मौनेन नीयन्ते कोडिलैश्चैव वासराः ।
 यावत्सर्वजनान्ददायिनी वाक्प्रवर्तते ॥ १४-१८
 धर्मं धनं य धान्यं य गुरोर्वयनमौषधम् ।
 सुगृहीतं य कर्तव्यमन्यथा तु न ज्वति ॥ १४-१९
 त्यज दुर्जनसंसर्गं भज साधुसमागमम् ।
 कुरु पुण्यमहोरात्रं स्मर नित्यमनित्यतः ॥ १४-२०

यस्य चित्तं द्रवीभूतं कृपया सर्वजन्तुषु ।
 तस्य ज्ञानेन मोक्षेण किं जटाभस्मलेपनैः ॥ १५-०१
 अेकमध्यक्षरं यस्तु गुरुः शिष्यं प्रबोधयेत् ।
 पृथिव्यां नास्ति तद्द्रव्यं यद्वत्त्वा सोऽनृणी भवेत् ॥ १५-०२
 भलानां कष्टकानां य द्विविधैव प्रतिक्रिया ।
 उपानम्बुभङ्गो वा दूरतो वा विसर्जनम् ॥ १५-०२
 कुयैलिनं दन्तमलोपधारिणं
 भह्माशिनं निष्ठुरभाषिणं य ।
 सूर्योदये यास्तमिते शयानं
 विमुञ्चति श्रीर्यद्वि यङ्गपाणिः ॥ १५-०४
 त्यजन्ति मित्राणि धनैर्विडीनं
 पुत्राश्च दाराश्च सुदृज्जनाश्च ।
 तमर्थवन्तं पुनराश्रयन्ति
 अर्थो हि लोके मनुष्यस्य बन्धुः ॥ १५-०५
 अन्यायोपार्जितं द्रव्यं दश वर्षाणि तिष्ठति ।
 प्राप्ते यैकादशे वर्षे समूलं तद्धिनश्यति ॥ १५-०६
 अयुक्तं स्वामिनो युक्तं युक्तं नीयस्य दूषणम् ।
 अमृतं राडवे मृत्युर्विषं शङ्करभूषणम् ॥ १५-०७
 तद्भोजनं यद्विजम्बुक्तशेषं
 तत्सौष्टुं यत्कियते परस्मिन् ।
 सा प्राज्ञता या न करोति पापं
 दम्भं विना यः क्रियते स धर्मः ॥ १५-०८
 मण्डिर्लुण्ठति पादात्रे कायः शिरसि धार्यते ।
 क्वयिक्वयवेलायां कायः कायो मण्डिर्मण्डिः ॥ १५-०९
 अनन्तशास्त्रं बहुलाश्च विद्याः
 स्वल्पश्च कालो बहुविघ्नता य ।
 यत्सारभूतं तदुपासनीयां
 उंसो यथा क्षीरमिवाभ्युमध्यात् ॥ १५-१०
 दूरागतं पथि श्रान्तं वृथा य गृहमागतम् ।
 अनर्थयित्वा यो भुङ्क्ते स वै यागडाल उच्यते ॥ १५-११
 पठन्ति यतुरो वेदान्धर्मशास्त्राण्यनेकशः ।

आत्मानं नैव जानन्ति दर्वी पाकरसं यथा ॥ १५-१२
 धन्या द्विजमयी नौका विपरीता भवार्णवे ।
 तरन्त्यधोगताः सर्वे उपरिष्ठाः पतन्त्यधः ॥ १५-१३
 अयममृतनिधानं नायकोऽध्योषधीनाम्
 अमृतमयशरीरः कान्तियुक्तोऽपि यन्द्रः ।
 भवतिविगतश्चिर्मर्ण्डलं प्राप्य भानोः
 परसदननिविष्टः को लघुत्वं न याति ॥ १५-१४
 अलिरयं नलिनीदलमध्यगः
 कमलिनीमकरन्दमदावसः ।
 विधिवशात्परदृशमुपागतः
 कुटजपुष्परसं भुङ्क्ते मन्यते ॥ १५-१५
 पीतः कुण्डेन तातश्चरणात्तललतो वल्लभो येन रोषा
 दामाव्याद्विप्रवर्यैः स्ववदनविवरे धार्यते वैशिष्टी मे ।
 गेळं मे छेद्यन्ति प्रतिदिवसमुमाकान्तपूजानिमित्तं
 तस्मान्पित्रा सदाहं द्विजकुलनिलयं नाथ युक्तं त्यजामि ॥ १५-१६
 अन्धनानि भलु सन्ति भङ्गुनि
 प्रेमरज्जुकृतअन्धनमन्यत् ।
 दारुभेदनिपुणोऽपि षडंघ्रि-
 निष्ठियो भवति पंङ्कजकोशेः ॥ १५-१७
 छिन्नोऽपि यन्दनतरुर्न जडाति गन्धं
 वृद्धोऽपि वारणपतिर्न जडाति लीलाम् ।
 यन्त्रार्पितो मधुरतां न जडाति येक्षुः
 क्षीणोऽपि न त्यजति शीलगुणान्कुलीनः ॥ १५-१८
 उर्व्यां कोऽपि महीधरो लघुतरो दौर्भ्यां धृतो
 लीलया तेन त्वं द्रिवि भूतले य सततं गोवर्धनो गीयसे ।
 त्वां त्रैलोक्यधरं वडामि कुयथोरत्रे न तद्रण्यते
 किं वा केशव भाषणेन भङ्गुना पुण्यैर्यशो लभ्यते ॥ १५-१९

न ध्यातं पदमीश्वरस्य विधिवत्संसारविच्छित्तये
 स्वर्गद्वारकपाटपाटनपटुर्धर्मोऽपि नोपार्जितः ।
 नारीपीनपयोधरोरुयुगला स्वप्नेऽपि नालिङ्गितं

मातुः डेवलमेव यौवनवनच्छेदे कुठारा वयम् ॥ १६-०१

जल्पन्ति सार्धमन्येन पश्यन्त्यन्यं सविभ्रमाः ।

दृष्टये चिन्तयन्त्यन्यं न स्त्रीणामेकतो रतिः ॥ १६-०२

यो मोडान्मन्यते मूढो रक्तेयं मयि कामिनी ।

स तस्या वशगो भूत्वा नृत्येत् कीडाशकुन्तवत् ॥ १६-०३

कोडर्थान्प्राप्य न गर्वितो विषयिणः कस्यापदोऽस्तं गताः

स्त्रीभिः कस्य न भण्डितं भुवि मनः को नाम राजप्रियः ।

कः कालस्य न गोचरत्वमगमत् कोडर्था गतो गौरवं

को वा दुर्जनदुर्गमेषु पतितः क्षेमोऽय यातः पथि ॥ १६-०४

न निर्मितो न चैव न दृष्टपूर्वो

न श्रूयते उभययः कुरंगः ।

तथाऽपि तृषणा रघुनन्दनस्य

विनाशकावे विपरीतबुद्धिः ॥ १६-०५

गुणैरुत्तमतां याति नोऽर्थैरासनसंस्थिताः ।

प्रासादशिभरस्थोऽपि काकः किं गरुडायते ॥ १६-०६

गुणाः सर्वत्र पूजयन्ते न मलयोऽपि सम्पदः ।

पूर्णेन्दुः किं तथा वन्द्यो निष्कलङ्को यथा कृशः ॥ १६-०७

परैरुक्तगुणो यस्तु निर्गुणोऽपि गुणी भवेत् ।

छन्दोऽपि लघुतां याति स्वयं प्रभ्यापितैर्गुणैः ॥ १६-०८

विवेकिनमनुप्राप्ता गुणा यान्ति मनोऽज्ञताम् ।

सुतरां रत्नमाभाति यामीकरनियोजितम् ॥ १६-०९

गुणैः सर्वज्ञतुल्योऽपि सीदत्येको निराश्रयः ।

अनर्धमपि माण्डिक्यं उमाश्रयमपेक्षते ॥ १६-१०

अतिकवेशेन यद्द्रव्यमतिलोभेन यत्सुषुम् ।

शत्रूणां प्रणिपातेन ते ऋथा मा भवन्तु मे ॥ १६-११

किं तथा डियते लक्ष्या या वधूरिव डेवला ।

या तु वेश्येव सामान्या पथिकैरपि भुज्यते ॥ १६-१२

धनेषु षोडशव्येषु स्त्रीषु याडारकर्मसु ।

अतृप्ताः प्राणिनः सर्वे याता यास्यन्ति यान्ति य ॥ १६-१३

प्रियवाङ्मयप्रदानेन सर्वे तुष्यन्ति जन्तवः ।

तस्मात्तदेव वक्तव्यं वयने का दरिद्रता ॥ १६-१३

क्षीयन्ते सर्वदानानि यज्ञाडोमबलिडियाः ।

न क्षीयते पात्रदानमभयं सर्वद्विडिनाम् ॥ १६-१४
 तृणं लघु तृणात्तूलं तूलादपि यथायकः ।
 वायुना किं न नीतोऽसौ मामयं यायथिष्यति ॥ १६-१५
 वरं प्राणपरित्यागो मानभङ्गेन ज्वनात् ।
 प्राणत्यागो क्षणं दुःखं मानभङ्गे दिने दिने ॥ १६-१६
 संसारविषवृक्षस्य द्वे कृतेऽमृतोपमे ।
 सुभाषितं यत्सुस्वादु सङ्गतिः सज्जने जने ॥ १६-१८
 जन्म जन्म यदभ्यस्तं दानमध्ययनं तपः ।
 तेनैवाभ्यासयोगेन देही चाभ्यस्यते पुनः ॥ १६-१९
 पुस्तकस्था तु या विद्या परलस्तगतं धनम् ।
 कार्यकाले समुत्पन्ने न सा विद्या न तद्धनम् ॥ १६-२०

पुस्तकप्रत्ययाधीतं नाधीतं गुरुसन्निधौ ।
 सभामध्ये न शोभन्ते जारगर्भा एव स्त्रियः ॥ १७-०१
 कृते प्रतिकृतिं कुर्याद्धिसने प्रतिखिसनम् ।
 तत्र दोषो न पतति दुष्टे दुष्टं समायरेत् ॥ १७-०२
 यदूरं यदुराराध्यं यच्च दूरे व्यवस्थितम् ।
 तत्सर्वं तपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमम् ॥ १७-०३
 लोभश्चेदगुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किं पातकैः
 सत्यं येत्तपसा यं किं शुचि मनो यद्यस्ति तीर्थेन किम् ।
 सौजन्यं यद्वि किं गुणैः सुमहिमा यद्यस्ति किं मण्डनैः
 सद्विद्या यद्वि किं धनैरपयशो यद्यस्ति किं मृत्युना ॥ १७-०४
 पिता रत्नाकरो यस्य लक्ष्मीर्यस्य सखोदरा ।
 शङ्खो भिक्षाटनं कुर्यान्न दत्तमुपतिष्ठते ॥ १७-०५
 अशक्तस्तु भवेत्साधुर्भ्रमयाशी वा निर्धनः ।
 व्याधितो देवभक्तश्च वृद्धा नारी पतिप्रता ॥ १७-०६
 नात्रोदकसमं दानं न तिथिर्द्रादशी समा ।
 न गायत्र्याः परो मन्त्रो न मातुर्वैवतं परम् ॥ १७-०७
 तक्षकस्य विषं दन्ते मक्षिकायास्तु मस्तके ।
 वृश्चिकस्य विषं पुच्छे सर्वाङ्गे दुर्जने विषम् ॥ १७-०८
 पत्युराज्ञां विना नारी ज्युषोष्य व्रतयारिणी ।

आयुष्यं उरते भर्तुः सा नारी नरकं व्रजेत् ॥ १७-०८
 न दानैः शुध्यते नारी नोपवासशतैरपि ।
 न तीर्थसेवया तद्भद्रभर्तुः पदोदकैर्यथा ॥ १७-१०
 पादशेषं पीतशेषं सन्ध्याशेषं तथैव य ।
 श्वानमूत्रसमं तोयं पीत्वा यान्द्रायाणं यरेत् ॥ १७-११
 दानेन पाणिर्न तु कङ्कलेन
 स्नानेन शुद्धिर्न तु यन्त्नेन ।
 मानेन तृप्तिर्न तु भोजनेन
 ज्ञानेन मुक्तिर्न तु मुण्डनेन ॥ १७-१२
 नापितस्य गृहे क्षीरं पाषाणो गन्धलेपनम् ।
 आत्मरूपं जले पश्यन् शकस्यापि श्रियं उरेत् ॥ १७-१३
 सधः प्रज्ञाधरा तुर्ग्री सधः प्रज्ञाकरी वया ।
 सधः शक्तिधरा नारी सधः शक्तिकरं पयः ॥ १७-१४
 परोपकरणं येषां जागर्ति हृदये सताम् ।
 नश्यन्ति विपदस्तेषां सम्पदः स्युः पदे पदे ॥ १७-१५
 यद्वि रामा यद्वि य रमा यद्वि तनयो विनयगुणोपेतः ।
 तनये तनयोत्पत्तिः सुरवरनगरे डिमाधिष्ठयम् ॥ १७-१६
 आढारनिद्राभयमैथुनानि
 समानि यैतानि नृणां पशूनाम् ।
 ज्ञानं नराणामधिको विशेषो
 ज्ञानेन ढीनाः पशुभिः समानाः ॥ १७-१७
 दानार्थिनो मधुकरा यद्वि कर्णतालैर्दूरीकृताः
 दूरीकृताः करिवरेण मदान्धबुद्ध्या ।
 तस्यैव गाण्डयुग्ममण्डनछानिरेषा
 भृंगाः पुनर्विकथपन्नवने वसन्ति ॥ १७-१८
 राजा वेश्या यमश्चाग्निस्तस्करो बालयायकौ ।
 परदुःखं न जानन्ति अष्टमो ग्रामकण्टकः ॥ १७-१९
 अधः पश्यसि किं बाले पतितं तव किं भुवि ।
 रे रे भूर्धनं न जानासि गतं तारुण्यमौक्तिकम् ॥ १७-२०
 व्यालाश्रयापि विह्वलापि सङ्कण्टकापि
 वक्रापि पङ्किलभापि दुरासदापि ।
 गन्धेन बन्धुरसि केतकि सर्वजन्तो-

रेको गुणः अलु निडन्ति समस्तदोषान् ॥ १७-२१

धति याज्ञिक्यनीतिर्धर्षणः सम्पूर्णाः ।

Processed and proofread by Sunder Hattangadi

Chanakya Niti

pdf was typeset on July 11, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

